

[Udenrigsministeren.]

Beneluxlandenes diplomatiske repræsentanter i London var blevet tilkaldt for at modtage underretning om de beslutninger, som de tre vestlige stormagter fornylig havde truffet, men at den danske regering intet fik at vide.

Med hensyn til dette spørgsmål kan jeg henvide til min tale i dette høje ting den 2. juni 1948, i hvilken jeg afviste en kritik af, at Danmark ikke havde søgt adgang til en konference, der i foråret 1948 blev afholdt i London mellem repræsentanter for de 3 stormagter, der har besat Vesttyskland, og hvortil Belgien, Luxembourg og Nederlandene havde fået adgang.

Forholdet er jo det, som det også fremgik af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts egne udtalelser, at den konference, der nu fornylig blev afholdt i London, kun omfattede de 3 vestlige stormagter. Beneluxlandene deltog ikke i forhandlingerne.

Det er rigtigt, at repræsentanter for Beneluxlandene blev indbudt til at møde for at blive informeret om de afgørelser, som de 3 stormagter havde truffet. Når dette skete, hænger det sammen med, at Beneluxlandene er medlemmer af Vestunionen, som Danmark ikke er medlem af.

Det er derimod ganske urigtigt at påstå, at den danske regering intet får at vide om stormagternes forhandlinger angående Vesttyskland. Danmark har stadig den samme adgang, som vi altid har haft, til at søge oplysning om, hvad stormagterne vedtager med hensyn til Tyskland, og ikke blot det, men også til selv at gøre vore synspunkter gældende. Under mit ophold i London fornylig benyttede jeg lejligheden til udtrykkeligt at sikre mig dette.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft henviste til forberedelserne til en revision af okkupationsstatutten for Vesttyskland og henstillede indtrængende, at regeringen under en eller anden form søgte direkte kontakt med dette arbejde.

Hvis det ærede medlem dermed mener, at vi skulle søge at opnå, at en dansk repræsentant får sæde i de kommissioner, der måtte blive nedsat til at arbejde med denne sag, er jeg bange for, at det ikke vil kunne lade sig gøre. Direkte er dette jo en sag, der henhører under besættelsesmagterne. At vi også, såvidt det er muligt, vil følge denne sag, behøver jeg næppe at sige.

Når det ærede medlem vil hævde, at den danske regerings memorandum af 31. januar 1947, hvori vi har fremsat regeringens synspunkter med hensyn til Tysklands fremtidige ordning, synes at være gået i

glemmebogen, vil jeg gerne dertil svare, at dette er en meget stor misforståelse. De danske synspunkter er i alle enkeltheder stormagterne velbekendt, og udenrigsministeriet har benyttet enhver passende lejlighed til bl. a. og navnlig gennem vore ambassadører at bringe dem i erindring.

Jeg vil i denne forbindelse gerne nævne, at et III. bind af udenrigsministeriets akt-samling om det sydslesvigske spørgsmål kan ventes udsendt i den nærmeste fremtid. Det vil omfatte tiden indtil efteråret 1949 og bliver på over 500 sider, hvilket dog vel ikke tyder på manglende interesse i udenrigsministeriet for denne sag.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft talte om den „rundbordskonference“ i London, som han længe forgæves havde måttet opfordre regeringen til. Jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem stadig vender tilbage til dette. Fordi det ærede medlem får en idé, er det jo ikke sikkert, at den kan gennemføres lige med det samme. Det er jo ingen hemmelighed, at der måtte gå nogen tid, inden den britiske regering tiltrådte planen om denne konference, og også efter at den engelske regering i princippet havde givet sin tilslutning til den, gik der nogen tid, før den var i stand til at modtage den danske delegation.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft nævnte i sine henstillinger til regeringen også den økonomiske støtte til det kulturelle arbejde i Sydslesvig.

Jeg vil gerne minde om, at bevillingerne til det kulturelle arbejde syd for grænsen er tredoblet siden den nuværende regerings tiltrædelse. Jeg kan forsikre det ærede medlem, at regeringen vil fortsætte denne støtte, og at den fortsat vil holde kontakt med de politiske partier herom.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalte, at regeringens politik er fastlagt ved de fem partiers fælleserklæring af 29. juni 1949. Det ærede medlem var overbevist om, at alle partier ville bidrage til, at der indenfor de således afstukne rammer ville blive ydet den bedst mulige støtte til de dansksindede sydslesvigere, og han aføskede mig en erklæring om regeringens stilling.

Jeg vil gerne på denne foranledning bekræfte, at regeringens politik er i nøje overensstemmelse med fælleserklæringen af 29. juni 1949, og at regeringen vil fortsætte sine bestræbelser for at gennemføre den.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft bebrejdede i eftermiddags regeringen, at den efter hans mening indtog en alt for kølig og diplomatisk holdning til Europatanken, og opfordrede regeringen til at søge at vække